

Kırmızı Kanatlı Melekler Ölmesin Sadece

— yasemin-cana · 21 Ocak 2010

Hepsini kaybet hadi ardım sıra gelemes ürkek adımlar
Kırmızı kanatlı melekler ölmesin sadece uçsunlar sorgusuz
Sakla hâlâ yastık altı ağlayan o bebeğin mendillerini
Bak biz kokuyor onlar kirpikleri sırlı sıklam düş kırıklı

Kar nereye yağarsa yağsın.
Leke tutardı zaten kanayan yüreklerimiz varken
Hep kırmızı değil mi ihanet soluklarının rengi?
Hangi ateşe atsan sevdami yine kırmızı yanmıyor mu alevlerde?
Bir tesadüf artık muştusu çiçekler kuşanmış kimlikler
İlk yaz kokulu kırmızı topraklar suskun

Sonrası ıslak taşlara sıkışmış küf tutmuş paslı anılar
Sonrası sesini biriktirdiğim ürpertili zifiri siyahlar
Sonrası sensiz kaldırımlara düşen deli sağanaklarım

Sonra sonra mı?
Yüreğimin ağır diye tarttığı gram çıkan bir gölgenin vurgunu

Kaç serçenin gücü yeter ki satır aralarında kanatlanmaya?

Payımı aldım.
Parantez içinde ki ruhumu hükümsüze çıkaran cümlelerden
Nergis kokulu ayak uçlarında bir isimsiz mezarda aşk yatıyor.
Ne yatağındaki kırmızı gül yaprakları
Ne dudaklarına değen ılık meltemler saklı artık koynumda
Sadece kırmızı bir Azrail soluklarımda

Bir rüyadır artık ötelere savrulan
Ağır iç kanamalı özleminle avuçlarımda sızlayan
Gururlanma nefesini okşayan yalancı baharlarla
Bir damladan derya yaptığım hasrete kırmızı örtüler örttüm.
Hep saklı ama hep beyazlı kalacak kırmızılara inat
Hep insan ama hep kadın
Tüm kırmızı yalanların uyusun artık titremeden

Yoksa üşür cehennemlerin...